

APRILSNARRENE

af J.L. Hejberg.
(1826. Det kgl. Theater.)

Allegretto.

Constance.

Borchorst.

I.

p dol.

Vers 1. O fly for A - mors Sna - re, be - tragt ej Gu - dens
Vers 2. O fly for A - mors Sna - re, hør ej hans Smi - ger =

legato

1. Glans! Iver Straa - le brin - ger Fa - re, for - vir - rer straks din
2. Ørd! Hvert af dem brin - ger Fa - re, hvis de - res Lyd du

1. Sans. O vogt dig, vogt dig, Pi - gel vær for hans Straa - ler
2. tror. O vogt dig, vogt dig, Pi - gel for dem dit Ø - re

cresc.

1. blind, thi gjen - nem Øj - et sni - ge de sig i Hjer - tet
2. luk, thi gjen - nem Ø - ret sni - ge sig Løf - te, Bøn og

fz

1. ind.
2. Suk!

f

1. V. 2. V.

Allegretto.

„Ich kenn' ein Mädchen zart und feins

II.

p *Trine.* Der er i Him - len en Dreng saa smuk, tro du

mig! Han hø - rer al - le Smaa - pi - gers Suk, tro du mig! tro du

mig! Han fø - rer dem til Him - len hjem!

2.

Naar Midnat hviler paa Mark og Eng,
Tro du mig!
Saa staar han venlig for Barnets Seng,
Tro du mig, tro du mig!
I Favn saa tæt han tager det.

4.

Og tænk kun ikke, vi lege dert!
Tro du mig!
Fornuftigt taler han med Enhver,
Tro du mig, tro du mig!
Hvad her er glemt, hist læres nemt.

3.

Og flyver med det til Himlen blaa,
Tro du mig!
Højt over alle de Stjerner smaa,
Tro du mig, tro du mig!
Der er en Sal saa høj og sval.

5.

Jeg gaar i Skole saa mangt et Aar,
Tro du mig!
Fast Intet dog jeg at vide faar,
Tro du mig, tro du mig!
Det Lidt, jeg kan, mig lærte han.

6.

Constance.

Ja Trine, det er en anden Sag,
Tro du mig!
Gaar du i Skole ved Nat og Dag,
Tro du mig, tro du mig!
Du bliver dog tilsidst for klog.

Molto vivace.

Kuhlau, Lulu.

III. *ff*

p

Frøken. 1. Først til Gam - mel -
Frøken. 2. Der - paa før jeg

mønt jeg il - te, gav en Ti - me der i Fransk; saa til Ø - ster - vold jeg pil - te,
til Ra - stel - let, hvor jeg læ - rer En at sy. men for - søm - te Nør - re - fel - led.

hvor jeg ret - ter Stil i Dansk. Saa i He - ste møl - le - stræ - de. Ti - me gav jeg i Mu - sik,
hvor jeg Ti - me har paa - ny. Saa gik jeg til Grøn - ne - ga - de, gav en Ti - me der i Sang.

og til Kristi - ans - havn med Glæ - de o - ver Lan - ge bro jeg gik. *ad libitum*
der - fra hid jeg mo - ne va - de gjen - nem Pe - der Mad - sens Gang. Gi - ves der en be - dre
Gi - ves der en be - dre

Constance. *Trine.* *Fruen.* *Zierlich.* *rall.* *Sp* **Tempo I.**

Vej? Nej nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej!
Vej? Nej nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej!

Nej fra He - ste
Rom De hid fra

Fru. Cost. Trine.

møl - le - stræ - de, Lan - ge - bro De kor - test gik. Nej fra He - ste møl - le - stræ - de Lan - ge - bro De
Grøn - ne - ga - de, gik De bedst Per Mad - sens Gang. Rom De hid fra Grøn - ne - ga - de gik De bedst Per

kor - test gik!
Mad - sens Gang! *ff*

Qvartet.

Røyer.

De første Prygl vi i Skolen fik.

Allegretto.

IV.

f *3* *f* *ped.* *p*
 Vinke. Tennemann.
 Vers 1. Den Dag, vi hil - se med
 * Vers 2. Der staar en Plan - te bag
 Fugtel. Simon.

crese.
 1. festligst Lov, er den - ne, som aabner A - pri - len. Vi o - len den duf - ter, den duf - ter den duf - ter, den
 2. Skovens Tjørn, den knej - ser som Ce - der og San - del, Saa lun - de du knejser, du knejser, du knejser, du

crese.

f *p*
 1. duf - ter, den duf - ter nu bag sin Skov. Den Dag, vi hil - se med fest - ligst Lov, er den - ne, som aab - ner A -
 2. knejser, du knejser bag Sko - lens Børn. Der staar en Plan - te bag Sko - vens Tjørn, den knejser som Ce - der og

crese. *f* *p*
 1. pri - len. Vi o - len den duf - ter, den duf - ter, den duf - ter, den duf - ter, den duf - ter nu bag sin Skov; med
 2. San - del, saa lun - de du knejser, du knejser, du knejser, du knejser, du knejser bag Sko - lens Børn, du

crese.

1. væl - di - ge Haand, ef - ter lan - ge Hvi - len, nu gri - ber Sol ef - ter
 2. ran - ke, du sø - de Fru Bit - ter man - del! thi Men - ne - sket vir - ker ved

f *stringendo.* *lento.*
 1. Tor - den ki - len nu gri - ber den ef - ter Ki - len med Smi -
 2. e - gen Han - del, det vir - ker ved e - gen Han - del og Van -

Allegro non tanto.

Tennemann.

N. Isourd. „Cendrillon.“

VI.

Vers 1. En a - vant deux, en ar - riè - rel Ut - til - hens! Huf - vud rak! saa! det
 Vers 2. Hvad er Det - ta? ta mig tu - sen! Ut - til - hens! har jeg sagt! vil Mam -

1. er en an - nan Sak! var li - te mer lé - gè - rel
 2. sel - len gi - ve Ag! vred blir jeg i Ka - lus - sen.

1. Queue de chat! Nu giv mig Han - den, først den e - na, saa den
 2. Hun maa tro, hun tør ej fja - se. Run - da Ar - mar! A - veo

1. an - den. A - ni - mer sin Mou - ve mang! ja hun har et stort Ta - lang.
 2. grå - ce. Huf - vud rak! hold Takt! ça çal saal nu gaar det my - cket bra.

1. Staal! staa! staa! staa! Nu dan - sar jeg
 2. Staal! staa! staa! staa! Nu dan - sa vi

1. e - na, Mam sel - len ser der - paa. Saa vak - ker en So - lo vist
 2. sam - men! hur vak - kert er ej Det! saa Hvar â sa pla - ce og til -

Kor.

al - drig for man saa. Saa præg - - tig en So - - lo vist al - drig for man
sidst en Pi - rou - ette. Vist al - - drig vi sku - - ed saa stolt en Pi - rou -

saa, nej saa vak - ker en So - - lo vist al - drig for man saa.
ette, al - drig, al - drig vi sku - - ed saa stolt en Pi - rou ette!

cresc.

f

Allegretto.

VII.

p

sempre legato

Trine. 1. Lad hø-re! *Constance.* Lad Din Ynd - lingsblomst Dig
Fruen. 2. Lad hø-re! *Zierlich.* For en Vest at re - pa -

min - de.
 re - res,

Trine. Din Ynd - lings - blomst Dig min - de -
Fruen. En Vest at re - pa - re - res?

Con. Om den Ven, der har Dig kjær.
Zier. Fi - re Mark be - talt til Tak!

Tri. Om den
Fru. Fi - re

Ven der har Dig kjær! *Con.* Blom - ster spi - re, Blom - ster
 Mark be - talt til Tak? *Zier.* Hvor - for skyl - digst her kvit -

svin - de.
 te - res.

Tri. Hvor - dan lød det? *Con.* Blom - ster spi - re, Blom - ster
Fru. Hvad er det - te? *Sim.* Hvor - for skyl - digst her kvit - te - res.

Tri. Blomster spi - re,
Con. Hvor - for skyl - digst Blom - ster
 her kvit - te - res. *Con.* Han dog er Dig sted - se
 det for tus - set

nær. *Trine.* Han dog er Dig sted - se nær! *Const.* (Han dog er Dig
Trine. Jæg for - staar Dig
Fru. Snak. Hvad er det for tos - set Snak. *Begge.* Jæg for - staar ej

sted - se nær. *Const.* Vil Du læ - se det. *Tri.* Lad Din Ynd - lings - blomst Dig
den - ne Snak. *Zierl.* Vil De læ - se det. *Fru.* For en Vest at re - pa -
Fru - e?

Const. Om min - de den Ven, der har Dig kjær. *Tri.* Blom - ster spi - re, Blom - ster svinde. *Const.* Han dog
Zierl. Fi - res. re Mark be - talt til *Fru.* Hvor - for skyl - digst her kvit - te - res. *Zierl.* Hvad er

er Dig sted - se nær, Dig sted - se Dig sted - se Han dog
Tri. Han dog er Dig sted - se nær, Dig sted - se nær, han dog
Fru. Hvad er det for tos - set Snak? for tos - set Snak? for tos - set Snak, hvad er
det for tos - set Snak? for tos - set Snak? for tos - set Snak?

er Dig sted - se nær, han dog er Dig sted - se nær. Han er Dig
det for tos - set Snak, hvad er det for tos - set Snak? For tos - set
Fruen.

Tri. nær. Han er Dig nær! Dig stedse nær. Dig sted - se nær. Ja, al - tid nær, ja al - tid nær!
Snak? For tos - set Snak, for tos - set Snak. Fortosset Snak, for tos - set Snak!
Fru. *Begge.* *Begge.*

Andante.

Sigfrid.

Runzen., Dragedukken.

VIII.

p

Vers 1. Naar Sued - ke - ren lø - rer til
 Vers 2. Der sid - de de To saa be -

1. Hjem - met sin Brud, ej fin - der hun
 2. qvent vel et Aar, og se paa de

nøg - ne de Væg - ge; med
 Væg - ge saa smuk - ke; men

1. So - fa, med Skab har han smyk - ket dem
 2. kom - mer saa Stor - ken med blom - stren - de

ud, stolt stan - de de Ma - bler
 Vaar, han la - ver en ny - de - lig

1. Ræk - kel
 2. Vug - gel

Constance.

3. Men kal - des hans El - ske - de bort fra hans Barn, da hæv - ler han

stil - le de Bræ - der, og byg - ger en Cel - le saa tæt og saa

SIGFRID.

varm, og med si - ne Taa - rer den væ - der. Vers 4. Dog hel - ler han

spa - rer det Ar - bejd, den Graad, ved Lys - tig - hed Gril - ler for - tren -

CONSTANCE.
dol.

ges. Men sorg - fuld hun græ - der sig Kin - den saa vaad, naar skilt fra den

SIGFRID.

Elsk - te, hun læn - ges. Vers 5. Ja Skils - mis - sen staaer som en fryg - te - lig

Const. BEGGE.

Magt. Den Li - vet og Glæ - den be - tvin - ger. Men

El - skov og Mod, med hin - an - den i Pagt, skal laa - ne dem frel - sen - de

Vin - - - ger. *mf*

Allegretto.

Trine. *Hans.* Die Wiener in Berlin.

IX. *f*

Vers 1.	Sig mig, hvem der var	al - ler - først din Nar.	Pe - ter Mu - le var
Vers 2.	Sig mig, hvem du har	der - næst haft til Nar.	Han som ret - ter Stil,
Vers 3.	Sig mig, hvem der var	tre - dje Gang din Nar.	Tre - dje Gang til Nar

Trine.

1. al - ler - først min Nar.	Det var en	yp - per - lig Plan!	men lad mig
2. nar - red jeg A - pril.	Det var en	yp - per - lig Plan!	men lad mig
3. fik jeg Ma - dam Rar.	Det var en	skam - me - lig Plan!	jeg vil ej

Hans. *Trine.*

1. hø - re hvor - dan?	Han - se - mand, for - tæl,	Han - se - mand, for - tæl.	Hør da! Nu
2. hø - re hvor - dan?	Han - se - mand, for - tæl,	Han - se - mand, for - tæl.	Hør da! Nu
3. hø - re hvor - dan?	Hans, er du gal?	Hans, er du gal?	Hør dog! Saa

Hans.

1. vell Han sov i Sko - len i Krog, tavs snap - ped jeg bort hans Bog,
 2. vell Jeg sag - de: Mik - kel Skersant kys - ser Ma - le - ne ga - lant.
 3. tall Hun mig be - fal - te paa - ny e - vig min Tri - ne - mo - er fly.

Begge.

1. og vips nu løb han hjem i - gjen, for at hen - te den. Han sov i
 2. Vips ud i Kjøk - net fo'r han nu, thi han er ja - loux. Jeg sag - de
 3. Vips jeg til dig her - ind mig stjal; Hans er ej saa gal. Hun mig be -

1. Sko - len i Krog, tavs snap - ped Hans Jeg bort hans Bog, og vips nu løb han hjem i - gjen,
 2. Mik - kel Skersant kys - ser Ma - le - ne ga - lant. Vips ud i Kjøk - net foer han nu,
 3. fal - te paa - ny e - vig. sin Tri - ne - mo - er fly, vips jeg til Dig her - ind mig stjal;

Trine.

1. for at hen - te den. O for - vist ret en ar - tig List! ha ha ha ha ha ha
 2. thi han er ja - loux. O for - vist ret en ar - tig Iist! ha ha ha ha ha ha
 3. Hans er ei saa gal! O for - vist en u skyl - dig List! ha ha ha ha ha ha

1. ha ha ha ha ha ha! Ja min Hans er en Ga - le - Frands! ha ha ha ha ha ha ha ha ha!
 2. ha ha ha ha ha ha! Ja min Hans er en Ga - le - Frands! ha ha ha ha ha ha ha ha ha!
 3. ha ha ha ha ha ha! Ja min Hans er en Ga - le - Frands! ha ha ha ha ha ha ha ha ha!

Allegro.

„Pauservalsen.“ Von Dittens Vise.

X. *ff* *mf*

Kor. 1. God Af-ten! God Af-ten! her har De os dal *Fru.* Vel-
Kor. 2. Nu vi gra-tu-le-re Dem Fru-e saa hold. *Fru.* Jeg
Fruen. 3. Jeg haa-ber at ej De min Ringhed for- smaar *Kor.* Vist
Kor. 4. Gjør ej Kom- pli-men-ter, vi li-de det ej. Det

kom-men her- till Gid de var langt her- fra. *Kor.* Vi tak-ke Dem
tak-ker Dem! Gid de var Fan-den i Vold, *Kor.* Gid man-gen en
ik-ke, vi ta-ge hvad Hu-set for- maar. *Fru.* Det bli-ver kun
pas-ser sig ik-ke for Fru-en, o nej, Vi véd dog vi

skyl-digst for In-vi-ta-tion! *Fru.* Jeg he'r in-gen Aar-sag *Simon.* Her er Kon-fus-
Dag De som den-ne maa ha! *Fru.* Jeg tak-ker ær bø-digst. *Sim.* Gud fri Dem der-
tar-ve- ligt, det maa De tro. *Kor.* Det si-ger De sted-se, vi kjen-der Dem
faar her i Af-ten lidt Mad. De plej-er at rut-te med Krus og med

1. 2. 3. 4. 5.

sion *Kor.* Hør!
fra. *Kor.* Hør!
jo. *Kor.* Hør!
Fad. *Kor.* Hør!

Naar To-ner - ne hal - de til Dan-sen os op, saa

glæ-des vi al-le med Sjæl og med Krop.

Allegretto.

VIII.

ere - scen - do. *Siegfrid* *Vers 1.* Skjeb - nen har

havl os lidt til Nar. Gik det ej her, som tidt det plej - er? hvo kun sit

Maal for Øj e har, sta - dig, men blind der - om sig drei -

erl Li - vet selv, un - der Graad og

Smil lig - ner en flyg - tig, kort A - pril. Li - vet selv, un - der Graad og

Smil lig - ner en flyg - tig, kort A - pril, Li - vet selv, un - der Graad og

Smil, lig - ner en flyg - tig, kort A - pril, en kort A - - -

pril! *f*

2.

Constance.

Her i vor Skole prøved vi
 Hvad man i Livets Skole vover:
 Meget man opnaa kan deri,
 Sjelden dog Det, som Skolen lover.
 Kort er Livet, men Kunsten lang,
 Livet er selv en Skolegang.

Kor.

Kort ect.

4.

Frøkenen.

Da jeg var Barn, jeg ønskede tidt:
 Ød jeg var stor, og fri for Skolen!
 Skolen jeg blev dog aldrig kvit;
 Lidet kun hjælp mig Silkekjolen.
 Rundt man trasker den Dag saa lang;
 Hele det Liv er Skolegang.

Kor.

Rundt ect.

6.

Hans.

Mangen en Lærdom gaar. caput;
 O! men dog ej den Aandsbespiisning,
 Som jeg i Fruens Institut
 Fik ved den indbyrdes Undervisning
 Bli'r man gammel og stor og lang,
 Glemmes dog ej den Skolegang.

Kor.

Bli'r ect.

3.

Zierlich.

Amor idag sit Abespil
 Driver med mig, det kan jeg tænke.
 Men jeg paa ham mig hævnne vil,
 Tager en rig og gammel Enke.
 Der behøver man ej hans Pii,
 Narrer ham selv tilsidst April.

Kor.

Der ect.

5.

Fruen.

Dem, hvis Geburtsdag Skuddag var,
 Tidt jeg beklaget har, de Stakler,
 Slem er den Dag i Februar,
 Tænder kun faa Geburtsdagsfakler.
 Værrer rammer dog Skjæbnens Pii,
 Alle som fødtes i April.

Kor.

Værrer ect.

7.

Trine. (til Publicum.)

Livet er kort, og Kunsten lang.
 Men naar man er i Barndoms Dage,
 Kan det ved flittig Skolegang
 Lykkes engang Dem at behage.
 Hvis mig lønner et Bifaldssmil,
 Narredes jeg dog ej April.

Kor.

Hvis ect.